

Legislativní a institucionální zakotvení regionální politiky Evropské unie v České republice – vybrané problémy

VÍT DOČKAL*

Abstract: Legal and Institutional Framework of the EU Regional Policy in the Czech Republic – Selected Problems

The article aims to describe and analyze the phenomenon of the EU regional policy in the Czech Republic. For the purpose of the article, the regional policy of the EU is described as a relation between the independent Czech regional policy bound by Czech laws and regional support of the EU. The article describes the actual preparation (legislative, institutional) of the Czech Republic for the effective utilization of regional support in the context of EU enlargement. The article also analyzes possible problems and conflict areas in the implementation structure of Joint regional operational program.

Keywords: regional development, regional policy, Joint operational program, operational programs in the Czech Republic, National development plan, implementation of regional policy.

Česká republika se v současné době nachází v poslední fázi příprav před vstupem do Evropské unie, ke kterému dojde 1. května 2004. Mezi hlavní problémy, se kterými se musí Česká republika během několika zbývajících měsíců vypořádat, patří vytvoření efektivního institucionálního rámce, prostřednictvím kterého by mohlo v České republice docházet k účelné realizaci strukturální politiky Evropské unie a k snadnému čerpání finančních podpor z fondů Evropské unie. Ambicí této studie není samozřejmě shrnout komplexní stav připravenosti České republiky a jejích občanů na finanční možnosti fondů Evropské unie, studie analyzuje pouze výsek z dané problematiky, a to připravenost České republiky na realizaci regionální politiky Evropské unie¹.

Sledujeme-li legislativní a institucionální zakotvení regionální politiky Evropské unie v České republice, je nutno nejprve regiony rozdělit do tří skupin, a to dle cílů stanovených na úrovni Evropské unie². Pro každou z těchto skupin totiž platí jiný institucionální a legislativní režim.

Evropská komise vyčlenila celkem tři cíle:

- I. podpora hospodářsky slabých regionů na úrovni NUTS 2³ (HDP na obyvatele nepřesahuje 75 % ES)

* Autor působí na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Masarykovy univerzity v Brně. Poštovní adresa: Katedra evropských studií FSS MU, Údolní 53, 602 00 Brno; e-mail: dockal@fss.muni.cz.

- II. podpora regionů na úrovni NUTS 3, které prochází hospodářskou a sociální restrukturalizací
- III. rozvoj lidských zdrojů prostřednictvím podpory zaměstnanosti a modernizace vzdělávacích systémů vyjma regionů cíle I.

Zatímco jsou cíle II. a III. pojímány sektorově (podporují určitou, specificky vymezenou oblast), cíl I. je vymezen kombinovaně (jak sektorově, tak regionálně). Regiony spadající pod cíl II. a III (v případě České republiky pouze NUTS 2 Praha) jsou vhodné pouze pro realizaci sektorově orientovaných priorit Evropské unie (rozvoj lidských zdrojů, restrukturalizace průmyslu apod.). Oproti tomu regiony cíle I.⁴ zahrnují mimo sektorově definované priority i ty regionální. Samozřejmě není možno odepřít výraznou regionální dimenzi cílů II. a III., přesto je nutno konstatovat, že tyto dva cíle jsou koncipovány primárně sektorově s regionálním dopadem, kdežto cíl I. je koncipován primárně regionálně (resp. kombinovaně) s potenciálním sektorovým dopadem.

V praxi to znamená, že zatímco pro regiony cíle II. a III. existuje zvlášť pouze jeden sektorově orientovaný programový dokument (Jednotný programový dokument pro region cíle II. – Praha a Jednotný programový dokument pro region cíle III. – Praha), pro regiony cíle I. existují čtyři sektorově orientované operační programy a jeden regionálně⁵. Legislativní a věcná harmonie sektorově a regionálně orientovaných priorit cíle I. je pak zaštiťována Národním rozvojovým plánem, resp. Rámcem podpory Společenství.

Jak již z výkladu vyplývá, pro tuto studii je tedy relevantní legislativní a institucionální ošetření finanční pomoci pouze pro regiony cíle I., a to zohledněním regionálních priorit. Tímto postupem se sice, do jisté míry, zúží a izoluje předmět výzkumu, nicméně lze takto vykryštalizovat jádro regionální politiky Evropské unie v České republice. Regionální politika sice zasahuje i do sektorových programových dokumentů a často s nimi úzce souvisí, přesto lze konstatovat, že její hlavní náplň, tedy základní výzkumný materiál, spadá do výše definovaného, zúženého výzkumného prostoru. Pro tento výklad hovoří jednak množství finančního obnosu stanoveného pro SROP⁶ a taktéž fakt, že SROP, jako jediný operační program, disponuje adekvátně decentralizovanou implementační strukturou. Šířeji pojatá analýza regionální politiky Evropské unie v České republice by navíc přesahovala možnosti studie tohoto typu.

1. Legislativní zakotvení regionální politiky Evropské unie v České republice

Nejvyšším přímým legislativním východiskem regionální politiky v České republice je Zákon č. 248/2000Sb., o podpoře regionálního rozvoje a související zákonné normy.⁷

Souhrnný a zaštiťující dokument, vycházející přímo ze Zákona o podpoře regionálního rozvoje, je Národní rozvojový plán 2004–2006 (NRP). NRP zastřešuje ostatní operační programy pro regiony cíle I. a stanovuje základní vztahy mezi nimi. NRP byl připravován od roku 1999. V červnu roku 2001 byla anglická verze aktualizovaného znění návrhu NRP předložena Evropské komisi k připomínkám. Dne 16. 12. 2002 byl sice NRP vládou projednán a schválen, nicméně další kolo jednání s Evropskou komisí odhalilo nutnost NRP pozměnit. Na doporučení Evropské komise reagovala vláda usnesením 149/2003 ze dne 12. února 2003, na základě kterého byla vypracována aktuální verze NRP.⁸

Na stejné úrovni působí tzv. Rámec podpory Společenství (CSF, *Community Support Framework*). CSF vychází z obecného nařízení o strukturálních fondech EU⁹ a je připravován Evropskou komisí. CSF má charakter smlouvy mezi EU a státem přijímajícím podporu a zakotvuje celkovou strategii spolupráce mezi EU a národním státem ohledně dotací ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti.

CSF je, jako každá smlouva, připravován v sérii negociačních řízení mezi zástupci České republiky a Evropské komise. Během vyjednávání dochází k harmonizaci NRP s prioritami Evropské unie. Konvergence NRP priorit Evropské komise přímo ovlivňuje podobu CSF a šíří možných finančních podpor z evropských fondů.

Na základě schváleného CSF předkládá členský stát jednotlivé operační programy.

Operační programy tvoří další úroveň legislativního rámce regionální policy Evropské unie v ČR. Pro tuto studii je relevantní Společný regionální operační program (SROP).¹⁰ SROP vychází z NRP a nesmí se od něj odchýlit. SROP rozvíjí priority stanovené v NRP, jejich vzájemný soulad sleduje Evropská komise, jelikož konečná verze SROP (i ostatních operačních programů) podléhá jejímu schválení. O konkrétní podobě SROP se proto vedou opětovná negociační řízení, v nichž je posuzována shoda SROP s vyjednaným CSF. Zatím proběhla dvě kola negociačních řízení, první dne 1. srpna 2003 v Praze a 19. 8. 2003 v Bruselu, druhé kolo bylo zahájeno jednáním ve dnech 11. – 12. 9. 2003 opět v Bruselu.¹¹

Negociační kola mají za úkol nejen sladit merita jednotlivých priorit, ale mají nastínit i finanční rozložení mezi nimi. V polovině prosince 2003 došlo k dalšímu upřesňujícímu jednání, jeho předběžné výsledky vypovídají o tom, že Evropská komise nemá k navržené podobě SROP větších připomínek. Ukončení vyjednávání o SROP bylo potvrzeno dopisem komisaře pro DG Regio Bariera, ze dne 18. 12. 2003. Formální schválení dokumentu Evropskou komisí spojené s vydáním rozhodnutí Evropské komise je možné až po vstupu České republiky do Evropské unie.

Nížejší úroveň programové dokumentace tvoří programové dodatky jednotlivých operačních programů. Programové dodatky – pro každý operační program zvlášť – podrobněji popisují zejména opatření (dotáčnické tituly) programů. V případě SROP se jedná o Programový dodatek k Společnému regionálnímu operačnímu programu, jehož podoba se teprve dotváří. Důležitou součástí Programového dodatku SROP mají být i konkrétní bodovací tabulky, podle nichž musí jednotlivé pověřené instituce hodnotit projekty žadatelů o poskytnutí pomoci v rámci některého ze strukturálních fondů. Finální podoba Programového dodatku je však závislá na dokončení OP SROP. V současné době je sice zveřejněna předběžná verze, v průběhu února roku 2004 však dojde k jeho aktualizaci.¹²

Nejnižší úroveň právního rámce regionální politiky v České republice pak vychází ze samostatné činnosti pověřených implementačních institucí (např. Regionální rady apod.).

2. Institucionální zakotvení regionální politiky Evropské unie v České republice

Svým regionálním charakterem by měl SROP nejvíce ze všech operačních programů respektovat ve svém institucionálním zázemí princip subsidiarity (svěřovat výkon rozhodování na co nejnižší možnou administrativní úroveň). Z tohoto důvodu je implementační struktura SROP

nejvíce ze všech operačních programů decentralizována. Jako jediná fakticky vertikálně prochází všemi NUTS regiony, od nejvyšší (NUTS 1 – Řídící orgán, Ministerstvo pro místní rozvoj) po nejnižší (NUTS 5, koneční příjemci, obce). Rozhodovací pravomoci mají však pouze NUTS 1, NUTS 2 a NUTS 3 úroveň, subjekty nižších NUTS úrovní participují pouze jako žadatelé pomoci.

Na nejvyšší, státní, úrovni (NUTS 1) figurují pro implementaci SROP tyto subjekty: 1. Řídící orgán Ministerstva pro místní rozvoj, 2. Zprostředkující orgán (Centrum pro regionální rozvoj) a 3. Monitorovací výbor pro SROP.

1. Řídící orgán Ministerstva pro místní rozvoj má za úkol vytvořit a sladit základní legislativní a institucionální rámec regionální politiky v ČR. Spolupodílí se na harmonizaci priorit Evropské unie a České republiky, dohlíží na správné naplňování legislativního rámce a je centrem a garantem celého implementačního systému. Ve vztahu k žadatelům se jeho činnost projevuje podepisováním smluv s úspěšnými žadateli a podepisováním zamítacího stanoviska žadatelům neúspěšným. Řídícímu orgánu jsou poskytovány informace o výsledných hodnoceních projektů všech žadatelů. Na NUTS 2 úrovni působí jeho detašovaná pracoviště v podobě Regionální kanceláře Řídícího orgánu.
2. Centrum pro regionální rozvoj (CRR) je jednou ze tří výkonných jednotek SROP.¹³ Ministerstvo pro místní rozvoj delegovalo na CRR pravomoci spjaté především s organizačními úkoly realizace SROP, definováním jednotného postupu vyhlášení kola k předkládání projektů, poskytováním administrativní podpory apod. Sídlem CRR je Praha, což může v budoucnu podporovat antagonismy mezi CRR a zbylou decentralizovanou částí implementační struktury SROP.¹⁴
3. Monitorovací výbor pro SROP je zodpovědný za vyhodnocování a kontrolu údajů v centrálním informačním systému SROP (více viz níže).

Na střední, NUTS 2 úrovni, pak působí tyto subjekty: 1. Regionální rada a 2. Výbor regionálního rozvoje.

1. Regionální rada (RR), její zřízení a úkoly, jsou upraveny v § 16 zákona č. 248/2000 sb., o podpoře regionálního rozvoje. Pro každý NUTS 2 region se dle tohoto zákona zřizuje jedna RR. Vzhledem k absenci administrativní tradice NUTS 2 regionu bylo mnohdy nemožné najít jednotné sídlo RR pro daný NUTS 2 region a bylo nutno se uchýlit ke kompromisnímu řešení. Sídlo RR odráží často krajské členění (NUTS 3 regiony) a byť je RR výkonným orgánem NUTS 2 úrovně, sídlí v některých případech v každém z administrativních center daného NUTS 2 regionu. V praxi je to řešeno tak, že např. sídlo RR regionu NUTS 2 Severozápad je v Chomutově a v Ústí nad Labem. Činnost RR Severozápad musí být nicméně sladěna a agenda jednotlivých „poboček“ RR musí být harmonizována. Hlavní úkol RR je dotvořit konečný seznam úspěšných žadatelů. RR by měla respektovat pořadí stanovené nižšími implementujícími institucemi. Pouze v případě, že existuje několik stejně ohodnocených projektů a finanční pomoc může být poskytnuta pouze některým z nich, rozhoduje o úspěšných žadatelích sama.¹⁵ Tato skutečnost je obzvláště vhodná pro činnost rozličných zájmových skupin a pro regionální lobby u RR.

Specifickým případem jsou obtížné či zvláště nákladné projekty. V těchto situacích by si měla RR vyžádat stanovisko expertní skupiny a na jeho základě případně přehodnotit

seznam úspěšných žadatelů. Statut expertní skupiny není však ještě plně vyřešen. Obrovským problémem je v současnosti zřejmý nedostatek expertů, kteří by mohli podobná stanoviska poskytnout. Jejich nedostatek vyplývá z velké fluktuace těchto pracovníků do soukromých sfér.

2. Výbor regionálního rozvoje je monitorovacím orgánem na úrovni NUTS 2 a je přímým podřízeným Monitorovacímu výboru pro SROP. Jeho činnost je spjata s monitorovacím systémem MONIT (více viz níže).

Na NUTS 3 úrovni, jedná se o krajskou zprostředkující úroveň, figurují tyto subjekty: 1. Sekretariát regionální rady (SRR) a 2. Regionální pobočka CRR.

1. SRR je nejnižším administrativním orgánem implementační struktury SROP. Z hlediska pracovněprávních vztahů podléhá příslušné RR, resp. příslušnému Krajskému úřadu. SRR má maximálně 9 členů a je zřizována jako součást krajských úřadů sdružených v RR.

V pravomoci SRR je především poskytování informací potencionálním žadatelům, sběr a registrace projektů od žadatelů, poskytování administrativní podpory expertní hodnotící skupině RR, účast na monitorovacích návštěvách na místě realizace projektu apod.

V případě projektů spadajících pod prioritu Rozvoj místních podnikatelských aktivit by SRR měla při vyhodnocování spolupracovat s organizací CzechInvest. CzechInvest byl založen roku 1992 Ministerstvem průmyslu a obchodu. Jeho úkolem je napomáhat přílivu zahraničních investic do české republiky. Díky vazbě CzechInvestu na Ministerstvo průmyslu a obchodu není účast CzechInvestu na implementačním procesu SROP účelná pouze z hlediska odborného posouzení projektů s podnikatelským záměrem, jedná se též o strategický tah, kterým by se měla důležitost SROP oproti jiným operačním programům (obzvláště Operačnímu programu průmysl a podnikání) zvýšit.

SRR vyhodnocuje dle příslušných tabulek Operačního manuálu jednotlivé žadatelské projekty a seznam obodovaných projektů zasílá prostřednictvím informačního systému RR. Členové SRR musí prohlásit, že se neúčastní na vypracování žádného projektu.

2. Regionální pobočka CRR je nejnižším monitorovacím orgánem SROP a mezi její pravomoci spadá především kontrola realizace projektu v „terénu“. Společně s pracovníky SRR provádí Regionální pobočka CRR tři typy hodnocení: předběžné – ex ante (jestli projekt již nebyl realizován, příp. jestli údaje stanovené ve zpracování projektu odpovídají realitě apod.), zpětné – ex post (jestli projekt plní po tři roky funkci, pro kterou získal finanční podporu) a průběžné – interim (v půli stanoveného období, a to v případě zvláště náročných projektů).

3. Monitorovací systém SROP a informační systémy

Pokud je implementační struktura SROP v něčem jedinečná, pak je to její monitorovací systém. Monitorovací systém¹⁶ vymezuje mimo výše uvedené institucionální struktury i tzv. Informační systém Monitorovacího systému strukturálních fondů (IS MSSF).

Mezi jeho složky pak patří: 1. MSSF – CENTRAL, 2. MSSF – MONIT, 3. MSSF – BENEFIT.

1. MSSF – CENTRAL je ústřední částí MSSF. Jedná se o centrální databázi, která je základem nástrojem shromažďování a uchovávání informací o procesu poskytované pomoci. Jeho spravování spadá pod Monitorovací výbor SROP (NUTS 1 úroveň). MSSF – CENTRAL eviduje souhrnné informace o stavu realizace SROP.
2. MSSF – MONIT je informační systém zprostředkujícího orgánu. Zajišťuje registraci a samotné vyhodnocování projektů. MSSF – MONIT spadá do pravomocí Výboru regionálního rozvoje (NUTS 2 úroveň).
3. MSSF – BENEFIT je software určený pro žadatele o finanční pomoc a je kompatibilní s MSSF. Distribuce softwaru MSSF – BENEFIT usnadní nejen samotné zpracovávání projektů (na formální nedostatky software žadatele upozorňuje), ale usnadní i samotný proces vyhodnocování projektů. Elektronickou cestou bude projekt exportován z MSSF – BENEFIT do MSSF – MONIT a tam bude provedeno vyhodnocení. Pokud se u projektu vyskytne formální nedostatek, projekt nebude moci být exportován a žadatel bude muset chybu odstranit. Vzhledem k tomu, že odpadne přepisování textů a jejich opětovný tisk, může žadatel menší chyby odstranit elektronicky přímo u pověřeného SRR. MSSF – MONIT by měl být navíc zpřístupněn veřejnosti, takže žadatel bude moci sledovat celý proces vyhodnocování svého projektu na střední úrovni. MSSF – CENTRAL již bude veřejnosti znepřístupněn.

MSSF – SF nastíněný v operačním manuálu SROP v sobě nese pokrokové řešení vztahu občan-úřad. Jedná se o relativně otevřený systém, kde může uživatel sám kontrolovat činnosti úředníků. Elektronická podoba zpracování a vyhodnocování projektů se jeví jako pohodlná, časově méně náročná a vstřícná uživatelům. Navíc bude šetrná k životnímu prostředí, když odpadne nekonečný koloběh tisku a oprav obsáhlých zpracování. Nevýhodou bude nebezpečí zneužití elektronických dat a s tím spojené náklady na zajištění bezpečnosti informačního systému.

Je nutno podotknout, že podobné řešení MSSF – SF není zdaleka standardní ani v současných členských zemích Evropské Unie¹⁷. Česká republika se v této otázce ukázala jako velmi progresivní a moderní.

4. Implementační struktura SROP, koniktní místa a střet zájmů

Zatímco monitorovací systém SROP je určité jeho předností, existují místa, která jsou spíše negativní a mohou vyústit v určitý konflikt, resp. střet zájmů. Velkou těžkostí, která nicméně vyplývá z nedostatku času a šíře agendy, je samotná implementační struktura SROP. Za relativně krátkou dobu si Ministerstvo pro místní rozvoj vzalo za úkol vybudovat složitou strukturu, která by měla plnit velmi obtížné úkoly. Byť se jeví současný nástin implementační struktury v zásadě jako přínosný, jeho realizace musí narazit na některé zásadní problémy. Jedná se hlavně o problematiku připravenost krajů vybudovat technické zázemí pro RR a SRR a zajistit do těchto orgánů příslušný počet kvalifikovaných pracovníků.¹⁸ Kraje, za jejich současné finanční situace, však jen s obtížemi a pomalu vytvářejí tyto výkonné orgány implementační struktury SROP, a to bez záruk, že po vyškolení, případně po získání zkušeností neodejdou nově nasazení pracovníci SRR např. do soukromých firem.

Dalším základním problémem implementační struktury SROP je vztah jednotlivých sídel RR. Jak již bylo nastíněno, sídlo RR často neodráží členění NUTS 2, ale NUTS 3 regionů. Je tedy možné, že v dohadovacím řízení, které by mělo sjednotit jednotlivé seznamy úspěšných žadatelů v rámci NUTS 2 úrovně, může docházet ke střetům zájmů mezi představiteli RR vyslaných svým krajem. Tento problém je však jen těžko řešitelný nějakým nařízením. Je pravděpodobné, že RR na NUTS 2 úrovni bude vyhledávaným místem regionálních lobby a že představitelé RR z jednoho kraje se budou snažit prosadit podporu projektů z domovského regionu oproti představitelům RR z kraje opačného. V případě velkých nesrovnalostí může však v konečné fázi zasáhnout Řídící orgán, který má teoreticky možnost, ze zvláště závažných důvodů, smlouvu s úspěšným žadatelem nepodepsat

Zajímavým konfliktním místem je i vztah orgánů krajské úrovně a příslušné regionální rozvojové agentury (RRA). RRA původně vznikly na základě usnesení vlády České republiky č. 235/1998, kterým vláda uložila Ministerstvu pro místní rozvoj ČR dobudování a posílení sítě regionálních rozvojových agentur do roku 2000. Regionální rozvojové agentury vznikly tak ve všech krajích ČR (NUTS 3 úroveň). Kraj v nich měl od samého počátku významnou účast a podílel se na jejich činnosti.

Postupným vývojem institucionálního zázemí regionální politiky v ČR ztrácí RRA i ty fragmenty veřejnoprávního charakteru, které jim mohly být do určité míry přisuzovány při jejich vzniku. Z RRA se stává někde více, někde méně komerční aktér, který se podílí na rozvoji kraje a zpracovává regionálně-rozvojové projekty v rámci předvstupní pomoci. Podíl kraje na činnosti RRA je různý, záleží na tom, o který kraj, resp. RRA se jedná. Nicméně je možno obecně konstatovat, že kraje stále zaujímají důležité místo na účasti v RRA.

V souvislosti s implementační strukturou SROP se tak kraje dostávají do určitého dilematického postavení. Prostřednictvím svých RRA mohou zpracovávat projekty, o které budou samy sebe žádat a ve kterých budou samy o sobě rozhodovat. Jedná se o střet zájmů, který některé kraje řeší odstoupením z účasti na činnosti RRA. Některé kraje však stále nezvažují zanechat tohoto relativně „výhodného obchodu“, jelikož samostatně nemají kapacity pro zpracování projektů a případně ani finance na to si někoho najmout. Účast v RRA jim tak zaručí vypracovat projekt za levnější náklady.

Střet zájmů kraje – RRA se zatím nejeví nikterak závažný, jelikož účast krajů na RRA je v současnosti běžnou praxí. Z pohledu vlády České republiky je však možné, že se bude pokoušet dříve či později vztah kraje a RRA kvalifikovaněji upravit.¹⁹

Zajímavým konfliktním místem jsou i Monitorovací výbory, jejichž nezávislost může být zpochybněna účastí členů rozličných zájmových skupin a profesních sdružení.

Výčet konfliktních míst v implementační struktuře SROP není samozřejmě úplný, nové problémy se pravděpodobně vyskytnou až po samotném zahájení implementačního procesu.

5. Závěr

SROP a její implementační struktura je bezesporu pro svůj decentralizovaný charakter zajímavý výzkumný materiál. Studium této problematiky však naráží na neustálé změny v dotvářející struktuře a na nedostatek dat. Veškeré závěry této studie je proto nutno chápat jako čistě předběžné, jejich oprávněnost potvrdí až samotné použití implementační struktury v praxi.

Vyjednávání o konečné technické podobě SROP (dodatek), jak již bylo nastíněno, se může protáhnout až do první poloviny roku 2004. Vydání rozhodnutí Komise EU o schválení programu, které umožní jeho úplnou realizaci, lze očekávat v květnu, resp. červnu 2004. Česká republika teoreticky mohla zahájit realizaci programů podporovaných ze strukturálních fondů již od 1. 1. 2004. Tento termín byl ale nedosažitelný, jelikož Česká republika plně nesladila svou legislativu s *acquis communautaire* Evropské unie. Z tohoto důvodu budou první konkrétní informace z činnosti implementačních orgánů SROP k dispozici až v druhé polovině roku 2004.

Poznámky

1. Regionální politikou Evropské unie v České republice se pro účely této studie rozumí vztah nezávislé regionální politiky České republiky, která se řídí zákony, a regionálně koncipovanou pomocí Evropské unie. Záměrně byly tak vyňaty jiné nástroje evropské regionální policy (např. Iniciativy společenství apod.)
2. Cíle byly stanoveny v rámci tzv. Agendy 2000. Finanční plán byl stanoven na roky 2000–2006. Agenda 2000 byla podepsána v roce 1997.
3. NUTS regiony jsou rozděleny do 6 administrativních skupin: NUTS 0 – stát, NUTS 1 – země, NUTS 2 – sdružené kraje, NUTS 3 – kraje, NUTS 4 – okresy, NUTS 5 – obce. ČR, nicméně, spadá pod NUTS 1 region.
4. V případě České republiky spadají pod cíl I. tyto NUTS 2 regiony: Střední Čechy, Jihozápad, Severozápad, Severovýchod, Jihovýchod, Střední Morava a Moravskoslezsko. Jedná se tedy o všechny české NUTS 2 regiony kromě Prahy.
5. Sektorové: Operační program (OP) Rozvoj lidských zdrojů, OP průmysl a podnikání, OP rozvoj venkova a multifunkční zemědělství, OP Infrastruktura; Regionální: Společný regionální operační program.
6. OP Rozvoj lidských zdrojů – 22 %, OP průmysl a podnikání – 18 %, OP rozvoj venkova a multifunkční zemědělství – 12 %, OP Infrastruktura – 17 %, Společný regionální operační program – 31 % celkové podpory.
7. Mezi další důležité zákony související s regionální politikou v ČR, patří: Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, Zákon č. 244/1999 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Zákon č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře, Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě.
8. Viz www.strukturalni-fondy.cz.
9. Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, které stanoví obecná ustanovení o Strukturálních fondech a také hlediska přijatelných vydání u akcí kofinancovaných strukturálními fondy. Dále: Nařízení Komise (ES) č. 1685/2000, ve znění pozdějších úprav 1145/2003, kterým se stanoví pravidla pro provádění Nařízení Rady č. 1260/1999, týkající se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy. Nařízení Rady (ES) 1447/2001, kterým se mění Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech, Nařízení Komise (ES) č. 1266/1999 o koordinaci pomoci zemím ucházejícím se o členství v rámci předvstupní strategie (koordináční Nařízení), Nařízení Komise (ES) č. 1783/1999 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Nařízení Komise (ES) č. 1159/2000 o informačních a propagačních opatřeních v souvislosti s pomocí ze strukturálních fondů, Nařízení Komise (ES) č. 448/2001 o podrobných pravidlech pro provádění Nařízení Rady (ES) 1260/1999 ohledně postupu při provádění oprav financování, Nařízení Komise (ES)

- č. 2355/2002, kterým se mění Nařízení Komise (ES) č. 438/2001, kterým se stanoví podrobná pravidla pro provádění Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající se řídicích a kontrolních systémů pro pomoc poskytovanou v rámci strukturálních fondů.
10. SROP byl schválen Usnesením vlády č. 79/2003, o schválení SROP. Jiné související legislativní rámce tvoří: Usnesení vlády č. 149/2003 o změně počtu operačních programů a Usnesení vlády č. 678/2003 k Metodice finančních toků a kontroly strukturálních fondů a Fondu soudržnosti.
 11. Viz. Podklady pro jednání v Bruselu, Č.j. 23075/2003–53.
 12. Via www.strukturalni-fondy.cz
 13. Dalšími jsou Regionální rada se Sekretariátem a CzechInvest. Smlouvy o delegování pravomocí mezi Ministerstvem pro místní rozvoj a RR, resp. CRR, CzechInvestem se však teprve připravují.
 14. Tento fakt je zmírněn pobočkami CRR v každém regionu NUTS 2.
 15. Např. pokud je na seznamu posledních 50 projektů ohodnoceno stejným bodovým ziskem, ale uspokojit je možno pouze 15 z nich, stanovuje RR pořadí z těchto 50 projektů sama.
 16. Přesněji Monitorovací systém strukturálních fondů (MSSF).
 17. Určitou inspiraci českého modelu je možno hledat např. v britském systému monitorování.
 18. Členy RR tvoří nicméně zastupitelé krajů.
 19. Velkou otázkou zůstává, co přinese připravovaný zákon, který by měl právě otázku střetu zájmů řešit. Na přípravě se podílí též i nezávislá nevládní organizace Transparency International.

Seznam použitých zdrojů

Informace o strukturálních fondech: <http://www.strukturalni-fondy.cz>

Joint Regional Operational Programme of the Czech Republic; Support provided to the Ex Ante Evaluators, Draft report to the British Embassy, Praha 2003.

Národní rozvojový plán: www.mmr.cz

Nařízení Komise (ES) č. 1783/1999 o Evropském fondu pro regionální rozvoj.

Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, které stanoví obecná ustanovení o Strukturálních fondech.

Operační manuál pro Společný regionální operační program, verze 1.0, MMR, Praha 2003.

Podklady pro jednání v Bruselu dne 11. – 12. 9. 20003, Č.j. 23075/2003–53, MMR.

Programový doplněk pro Společný regionální operační program, (www.strukturalni-fondy.cz).

Společný regionální operační program: www.mmr.cz

Strategie regionálního rozvoje ČR: www.mmr.cz

Základní informace o přípravě Společného regionálního operačního programu: www.mmr.cz

Usnesení vlády České republiky č. 235/1998, o Regionálních rozvojových agenturách.

Usnesením vlády č. 79/2003, o schválení SROP.

Zákon č. 248/2000 sb., o podpoře regionálního rozvoje.